

havde man den største Vanskelighed ved at faa de saarede bragte bort. Det er det, man vil udsætte vore Soldater for, og den ærede Ordfører, hvis Hjerte vistnok er velvilligt over for Soldaterne i et saadant Øjeblik, mener, at det kan nok udsættes. Men kan den ærede Ordfører svare for, hvornaar der bliver Brug for en saadan Foranstaltning? Det Ansvar, man paa-drager sig ved at nægte en sliq Ting, forekommer Mindretallet at være større, end at det vil være med at bære det. Det vil vel sagtens gaa, hvis det skulde komme til alvorlige Forhold, som det tidligere er gaaet, at de menige og Officererne i Almindelighed anklage den øverste Krigsbestyrelse, fordi den har forsømt sin Pligt. Man ved i Reglen ikke, hvor Ansaret skal lægges. Jeg vil haabe i hvert Fald — og det er ikke af nogen Hævnfølelse, men blot af en vis Retfærdighedsfølelse — hvis disse Ulykker skulde ske, at man saa vil lægge Ansaret paa det rette Sted.

Ja, det var de enkelte Spørgsmaal, hvorom Mindretallet og Flertallet have været dels enige og dels uenige — dog er der endnu en Position tilbage, som jeg før nævnte, om hvilken vi vare enige, det var Kystbatterierne. Motiveringen kan her være forskellig, men Resultatet er ganske vist det samme, jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved det. Naar visse Udgifter skulde opsættes, er det vistnok rimeligt at opsætte denne, da det er en Udgift, som fremdeles trænger til nærmere Belysning paa forskellig Maade. Mindretallet har principielt ønsket at strække sig saa vidt som muligt og vil derfor gerne være med til at stryge, hvad der paa nogen Maade kan stryges, men det, der skal bruges, maa være i Orden. Den ærede Ordfører kom ind paa Spørgsmaalet om Kaserneerne, og den ærede Ordfører angav jo selv, for at bruge et merkantilt Udtryk, hvad man gav for disse Kaserne. Man gav for denne Kasernebevilling, som har været omkring $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig i de senere Aar, 57,500 Kr., det er saadan noget som 12 pCt. Det er temmelig lavt budt efter Mindretallets Mening. Naar man næste Gang skal have en større Bygning til et halvt militært og halvt civilt Øjemed og i den Anledning fradrager et større Beløb fra de militære Udgifter paa § 26, og saa igen kun vil give til 12 pCt., naar Bygningen er færdig, saa kan man til sidst komme temmelig langt ned mod Nul. I sin Tid, da man talte om det, blev det gjort gældende, at det maatte betragtes som en dels civil, dels militær Be-

villing, og jeg tilstaa, at Mindretallet var saa naivt, at det opfattede den som en halv civil, halv militær Bevilling. Men vi se, at det snarere har været $\frac{9}{10}$ civil og $\frac{1}{10}$ militær Bevilling. Det forekommer mig, at Flertallet der er ved at gaa for vidt. Naar vi se hen til, at der for den provisoriske Tid bevilgedes indtil $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig paa begge de militære Ministeriers ekstraordinære Budgetter, og at der i Fjor bevilgedes inklusive Kaserneerne 1,193,500 Kr., og at vi nu i Aar ere komne ned paa 809,800 Kr. efter Flertallets Forslag, kan Mindretallet ikke se andet, end at denne Nedgang er for rask og ikke til at forsvare. Og det kan ikke med Sandhed siges, selv om vore økonomiske Forhold i Landet ere vanskelige, at vi ikke skulde have Raad til at anvende 1 eller 200,000 Kr. mere eller mindre til de allernødvendigste Foranstaltninger. Her er et Skøn, som man selvfølgelig ikke nu kan tale sig til Rette om, og her maa enhver have sin Mening, men Mindretallet tillader sig bestemt at hævde, at man ikke med Rette fra Landets økonomiske Forhold kan slutte til, at vi ere nødte til at gaa henimod 400,000 Kr. ned paa de samlede ekstraordinære Budgetter, selv om disse Budgetter tillige have indeholdt en Bevilling til Kaserne. Det er de Bemærkninger, jeg har at knytte dertil. Jeg tillader mig indtrængende — skønt det vel ikke har nogen Virkning, vil jeg dog gøre det for Fremtidens Skyld — at opfordre Mindretallets Tilhængere til at stemme med Udvalgets Mindretal.

K. M. Klausen: Inden jeg gaar over til at omtale de Ændringsforslag, jeg som Mindretal har stillet, skal jeg tillade mig med et Par Tal at oplyse den finansielle Virkning af de Ændringsforslag, som ere stillede fra Socialdemokratiets Side. I et og alt have vi foreslaaet at nægte paa § 22 og paa § 26 vedrørende Krigsministeriet et Beløb af 1,224,270 Kr. eller udtrykt paa anden Maade omtrent $\frac{1}{3}$ af, hvad Ministeriet har forlangt til Krigsvæsenet. Det vil ses, at selv om disse 1,224,000 Kr. bleve strøgne, vil der dog være et meget stort Beløb tilbage, jeg vil sige endog et alt for stort Beløb, og det maa ikke opfattes saaledes, som om Socialdemokratiet dermed var tilfreds, hvis vi kunde faa Krigsudgifterne bragte ned med disse 1,224,000 Kr. Det vilde langt fra betegne det, hvormed vi vilde være tilfredse, og jeg mener, at vi have Ret til at kræve disse Udgifter bragte endnu langt betyde-